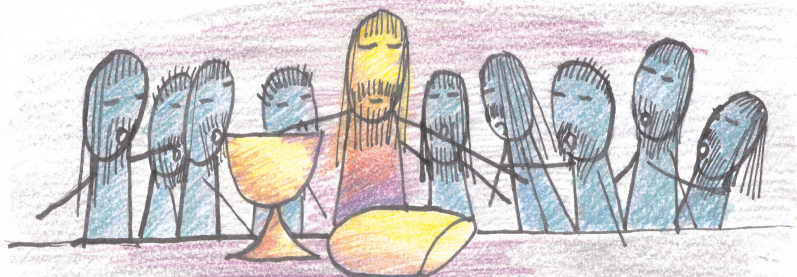

Velikonoční sborový dopis

Českobratrské církve evangelické v Miroslavi
2018

Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! (J14, 27)

Bratři a sestry, milý sbore,

díky Bohu opět prožíváme období postu a chystáme se slavit velikonoční svátky. Znovu se před námi otevírá možnost zamyslet se nad sebou samými i nad svým životem. Postní doba je každému z nás darována a je jen na nás, jak ji využijeme. Je mnoho možností, jak k postu přistupovat — už dávno se netýká jen odříkání jídla a dalších materiálních požitků. V postu lze najít cestu, jak skončit se svými slabostmi i každodenními zlovyky a jak se oprostit od stereotypu všedních dnů. A nejen to. Především se před námi otevírá období, které nás vede k přemýšlení o životě ve víře a k naději na zmrtvýchvstání. Nepromarněme tyto chvíle, posilujme se nadějí, že i pro nás byl Pán Ježíš ukřižován, i pro nás osobně zemřel na kříži a byl vzkříšen. Doba postu a Velikonoc je přidána k počtu našich dnů. Zveme vás ke společnému slavení hodů Beránkova a přejeme Vám požehnané dny postu i Velikonoc.

Vaše staršovstvo

Zastav se na chvíli

Postní zastavení se zpěvy z Taizé mají v našem sboru již tradici. Každý postní páteční podvečer je příležitostí ke ztišení, modlitbě, četbě Písma a ke společnému zpěvu písní známých jako modlitby z Taizé.

Před téměř osmdesáti lety, v roce 1940, se ve francouzském městečku Taizé usadil bratr Roger, původem ze Švýcarska. Ačkoliv ho řadu let sužovala tuberkulóza, byl odhodlán pomáhat trpícím, jichž na začátku druhé světové války přibývalo. Společně se svou sestrou ukrývali uprchlíky tak dlouho, dokud sami nemuseli uprchnout. Do Taizé se vrátili v roce 1944 už s několika bratřími a v roce 1949 založili komunitu, jejíž členové pocházejí z různých církví i zemí, zavazují se k životu ve společenství, v prostotě a v celibátu. Zpočátku se věnovali válečným zajatcům.

V současné době žije řada bratří mimo komunitu v různých zemích a kontinentech, aby byli co nejbližší strádajícím. Do Taizé, kde žije přibližně sto bratří, přijíždějí nejen mladí lidé z celého světa, ale také celé rodiny i významní představitelé z různých zemí i církví. Během týdenního pobytu prožitého v prostotě a skromnosti společně zpívají, modlí se, meditují a upevňují svoji víru. Komunita Taizé pořádá každoročně mezi Vánoce a Novým rokem setkání mládeže v různých velkých městech Evropy. V roce 2018 se setkání uskutečnilo v Madridu.

Bratr Roger tragicky zemřel v roce 2005 ve věku 90 let. Byl zavražděn během večerní modlitby. Komunitu nyní vede bratr Alois, kterého již dávno před svou smrtí bratr Roger určil jako svého nástupce.

Velikonoční zamyšlení

Ještě ani nedomluvil a přišel Jidáš, jeden z dvanácti. Velekněží a starší s ním poslali zástup, ozbrojený meči a holemi. Jeho zrádce s nimi domluvil znamení: „Koho políbím, ten to je; toho zatkněte.“ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Buď zdrav, Mistře,“ a políbil ho. Ježíš mu odpověděl: „Příteli, konej svůj úkol!“ Tu přistoupili

k Ježíšovi, vztáhli na něho ruce a zmocnili se ho. Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a uťal mu ucho. Ježíš mu řekl: „Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou. Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů? Ale jak by se potom splnila Písma, že to tak musí být?“

Matouš 26, 47–54

V době mnichovské krize napsal evangelický teolog Josef Lukl Hromádka svému příteli, teologovi Karlu Barthovi dopis, v němž píše: „Raději smrt než otroctví, raději zničující boje než ztrátu svobody, práva a sebeurčení.“ Karl Barth mu 19. 9. 1938 napsal odpověď v dopise, v němž vyzývá „syny starých husitů, aby ukázali nanejvýš změkčilé Evropě, že také ještě dnes existují muži.“ Tím si vykoledoval odsouzení veřejností. Mnohými křesťany byl nazván válečným štváčem v době, kdy se špičky evropské politiky snažily s panem Hitlerem dohodnout a zachránit mír. O pár měsíců a let později se ukázalo, kdo byl prozíravější. Ukázalo se, že se šílenci mír uzavřít nelze.

David a Goliáš. Známy příběh. David sáhl rukou do mošny, vzal odtud kámen, vymrštil jej z praku a zasáhl Pelištejce do čela. Kámen mu prorazil čelo a on se skácel tváří k zemi. Tak zdolal David Pelištejce prakem a kamenem, zasáhl Pelištejce a usmrtil ho...

1. Samuelova 17, 49–50a

Pilát byl připraven Ješuu Ha-Nocri zprostit všech obvinění. Nařčení, že ponoukal lidi ke zboření chrámu se mu zdála absurdní. Podle něj se jednalo o duševně chorého člověka a ne zločince. Na pergamenu stálo ještě jedno obvinění. Když si je přečetl, jeho tvář i krk zrudly. „Řekl jsi někdy něco o našem velkém císaři? Odpověz! Řekls někdy něco takového?“ Zaječel Pilát směrem k obviněnému. Ješua Ha-Nocri odpověděl: „Řekl jsem mezi jiným, že všechna moc je formou násilí vůči lidu a že přijde čas, kdy nebude žádná císařská ani jakákoli jiná vláda. Člověk vejde do království pravdy a spravedlnosti, kde žádné moci nebude třeba.“ Pilátovi došlo, že tento pomatený člověk svými řečmi zaútočil na samotný pilíř císařovy vlády, na základy jeho

pravdy a spravedlnosti. Tím se stal Ješua Ha-Nocri tím nejnebezpečnějším kriminálním živlem. Neohrozil jen konkrétní císařovu vládu, ohrozil jí v principu sám. Proto musí být usmrčen. „Dovedeš si představit, ty mizero, že by římský prokurátor mohl propustit člověka, který řekl něco takového, co jsi pověděl ty mně? Bohové! Myslíš si snad, že si s tebou chci vyměnit místo? Já ty tvé představy nesdílím!

Podle románu Michaila Bulgakova *Mistr a Markétka*

Co nám chce říci Ježíšův kříž? Jaké poselství skrývají velikonoční události? Ježíš se vzdává meče. Odmítá přijmout logiku války. Jestliže Bůh byl se svým Synem, pak tu máme obraz Boha, který odmítá válčit, a to navzdory tomu, že lidé válčit chtějí nebo žel někdy musí. Ale nevyhnutelně to znamená skončit na kříži. Logika Pilátů tehdejších i dnešních k tomuto konci vede. Ježíš odmítá meč se slovy, že ti, kdo se meče chápou, mečem zajdou. Důsledkem tohoto postoje je Ježíšův kříž.

Ale je tato Ježíšova cesta tou žádanou odpovědí na svět a jeho násilí? Neukazuje se naopak, že by tou žádanou odpovědí měl být meč? A přesto je Ježíšova cesta odpovědí na svět a jeho násilí. Ježíš rozbíjí koloběh násilí. Tím, že vytrpěl násilí jako nevinná oběť, vzal na sebe agresi svého nepřítele. Rozbil začarovaný kruh násilí tím, že násilí v sobě pohltil, tím, že je přijal. Odmítá vtáhnout se do automatismu odvety, oko za oko, zub za zub. Ježíš tak demaskuje zruďný mechanismus vytváření obětních beránek — za cenu vlastního života. Jeho protivníci (přední představitelé tehdejšího židovstva spolu s Pilátem, představitelem státu) měli pocit, že vedou znamenitou při, ve jménu záchrany náboženství a ve jménu stability státu. Vyrobili z Ježíše obětního beránka. Ve světě podvodu a útlatku byla Ježíšova nevinnost, jeho pravdivost a spravedlivost dostatečným důvodem k nenávisti. Ukazovat na druhé lidi jako na domnělé nepřítele, manipulovat se svědomím lidí, překrucovat pravdu je hrozným činem, na konci je obětní beránek, člověk umlčený, odsouzený, pošpiněný. Ježíš tento hrůzný mechanismus odhalil, demaskoval. Ale tím svůj zápas s násilím nevyčerpal. Jeho poslání nespočívá pouze v pasivním přijímání osudu, který mu přichystali jiní. Naopak. Vyhlásil aktivní vládu Božího království. Tvořivou

láskou otevíral brány těm, kteří byli společensky vyřízeni. Vytvořil opozici vůči vládě Satana, vládě podvodu a útlačku. Jeho kříž je Božím objetím prolhaného a nespravedlivého světa. Víra rané církve vyznávala: Kristus zemřel za naše hříchy (1K 15, 3). Toto vyznání obsahuje hlubokou pravdu o našem světě. Bůh vstoupil do dějin a zemřel na kříži v osobě Ježíše Krista za nespravedlivý a prolhaný svět. Mohl tento svět odsoudit a zavrhnout, ponechat jej sobě samému. Místo toho se Bůh v Kristu sám stal hříchem (2K 5, 21). Hřích byl odčiněn. Nový svět se v ukřižovaném a zmrtvýchvstalém stal skutečností, je možné jej žít uprostřed starého světa, a to činem nezaslouženého odpuštění. Díky Ježíšovu kříži nemusí člověk rezignovat na pravdu a spravedlnost.

Ale co s tím? Kdo má pravdu? Ten, kdo volá po tvrdé ruce v boji proti zlu? Nebo ten, kdo se chce inspirovat Bulgakovovým obrazem Ježíše, který i v Pilátovi viděl dobrého člověka? Co čeká vzkříšený Kristus od těch, kdo jej chtějí následovat, od křesťanů? Křesťanům ale není předložena taková volba, buď jedno, nebo druhé. Ježíšův čin sebeoběti je jedinečný právě v tom, že my tuto oběť už nemusíme podstupovat. Gerd Theissen píše ve svém katechismu: „Ježíš roli obětního beránka přijal, aby ji prolomil... Ten, kdo stál na okraji, stává se centrem společenství, oběť se stává knězem, odsouzený soudcem, bezmocný pánem světa, a ten, kdo byl ukřižován, nezůstává ve smrti. V srdcích věřících žije navěky. S ním jsou oběti zachraňovány, odsouzení dostávají milost, ti, kdo jsou životem ukřižováni, dostávají nový život. Už nikdo víc nemá být obětním beránkem.“ Na druhé straně ani křesťané nenásledují Krista ve vzduchoprázdnu, ale v rozjetém světě, kde je i násilí každodenní součástí, kde se šílenci chápou meče, aby tyranizovali a ničili. A proto jsou nutná i taková opatření, která zahrnují připravenost i k násilí, připravenost k davidovskému praku, aby se šílenci a tyrané nedostali k moci, aby se násilníkům zabránilo v jejich násilných činech. A přesto i křesťané mohou spolu s Kristem lámat začarovaný koloběh násilí a logiku odplaty. I oni mohou odmítat mechanismus vyrábění obětních beránků, nemusí se podílet na šíření nenávisti. A kde je to jen trochu možné, pracovat na smíření. Mohou žít nový svět s ukřižovaným a vzkříšeným Kristem uprostřed starého světa.

Modlitba

Kriste, vítězi nad smrtí a ďáblem, vstal jsi z mrtvých, jsi živý a oslavený. Rozlomil jsi pouta hříchu, přemohl jsi moc ďábla zlého, jsi opravdu Boží Syn a pravdivé je učení Tvé. I nyní nebojím se jítí údolím stínu smrti, neboť vím, že Spasitel můj živ jest, že zase oděn budu v kůži svou a že očima svýma uzřím Spasitele svého. Můj Pane, dej nám milost, abychom neupadli do pasti zla. Ať i my jsme svědky pokoje, smíření a odpuštění. Buď s námi a doved' nás do života věčného. Amen.

Velikonoční svátky v miroslavském sboru

Milé sestry, milí bratři, rádi bychom vás pozvali na velikonoční setkání.

Už třetím rokem v našem sboru pořádáme na **Zelený čtvrtek** křesťanskou sederovou hostinu. Připomínáme si tím Ježíšovu poslední večeři s učedníky. K sederové hostině se sejdeme v Kruhu v 17:00. Všichni jsou srdečně zváni.

Na **Velký Pátek** budeme slavit bohoslužbu s vysluhováním večeře Páně v Miroslavi v 8:30 a v Bohuticích v 16:30. V Bohuticích zazpívá taktéž náš pěvecký sbor velikonoční písně. Na Velký Pátek se dále sejdeme v Miroslavi v 18:30 ke čtením pašijí podle evangelisty Jana.

Na **Boží hod velikonoční** se sejdeme ke slavení bohoslužby s vysluhováním večeře Páně v Miroslavi v 8:30, v Moravském Krumlově v 10:00 a v Troskotovicích ve 14:00. Na Velikonoční neděli je každoročně vyhlášena celocírkevní sbírka „Hlavní dar lásky“. Tato sbírka je určena na konkrétní stavební projekt ve vybraném sboru Českobratrské církve evangelické. Prosíme, abyste na tuto sbírku pamatovali.

Na **Velikonoční pondělí** se sejdeme ke slavení bohoslužeb v Miroslavi v 9:00. Bohoslužbu připravuje mládež.

Zveme vás na tyto připravované akce

Sborová neděle

Zveme vás na sborovou neděli 29. dubna 2018. Jejím tématem bude „bezodpadová domácnost“. Začneme bohoslužbou v 8:30 v Miroslavi. Dále je na programu promítání filmu Co se nenosí o up-cyklaci (tzn. šití z odpadního textilu), oběd v Kruhu, beseda s herečkou divadla Polárka Filipínou Cimrovou o nákupech bez obalů, dílny pro děti i dospělé a odpolední hra ve městě. Všichni jsou zváni.

Víkendová akce pro děti

Mládež nachystala pro děti víkendovou akci s přespáním, která se uskuteční 18.–20. května 2018.

Férová snídane

Jako každý rok i letos pořádáme v našem sboru „Férovou snídani“. Akce se koná 12. května 2018. Férová snídane je piknikový happening na podporu lokálních a fairtradových pěstitelů. Jsme rádi, že se náš sbor může také zapojit. Všichni jste zváni.

Noc kostelů

Letošní Noc kostelů, do které se náš sbor pravidelně zapojuje, se chystá na 25. května 2018.

Těšíme se na setkání při bohoslužbách i při jiných příležitostech. Přejme vám všem pokoj našeho Pána Ježíše Krista.

Za staršovstvo sboru

David Sedláček, farář
Lia Ryšavá, kurátorka

Farní sbor ČCE v Miroslavi
Husova 67/44
Miroslav
671 72

e-mail: cce.miroslav@volny.cz
web: <http://miroslav.evangnet.cz>
telefon: 515 220 351
mobil faráře: 603 186 128

Texty: Mgr. David Sedláček, PhDr. Lia Ryšavá
Obrázek: © Jiřina Uhříková
Tisk: Tiskárna Indra, Dolní Kounice